

24 Αυγούστου Παράκληση εις τον Άγιον Ιερομάρτυρα και Ισαπόστολον

Κοσμάν τον Αιτωλόν

Ποίημα Γερασίμου Μοναχού Μικραγιαννανίτου

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

PMB' (142) Ψαλμός

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.....

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.(τετράκις μετα των στοίχων)

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τῶν Ἀποστόλων δεδεγμένος τὸν ζῆλον, Εὐαγγελίου ὑποφῆτης
ἐδείχθης, Ἱερομάρτυς ἐνδοξε Κοσμᾶ θαυμαστέ. Ὅθεν τοὺς
προστρέχοντας, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, ῥῦσαι πάσης θλίψεως, καὶ
παντοίας ἀνάγκης, καὶ τὸν Χριστὸν ἰκέτευε ἀεὶ, ἡμῖν διδόναι,
πταισμάτων συγχώρησιν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε,

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός,

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Κόσμησόν με Κοσμᾶ θείῳ φόβῳ. Γερασίμου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Κυρίου τῆς δόξης κατατρυφῶν, Κοσμᾶ θεηγόρε, καθικέτευε
ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει προσιόντων, τῇ ἱερᾷ
σου πρεσβείᾳ ἐκάστοτε.

Ο λόγῳ τῷ θείῳ τὰς τῶν πιστῶν, νεώσας καρδίας, τὴν εὐσέβειαν
γεωργεῖν, δεῖξον καρποφόρον τὴν ψυχὴν μου,
πάτερ Κοσμᾶ ἀρετῶν θείαις πράξεσι.

Συνέχομαι κλύδωνι χαλεπῷ, παθῶν ἀκαθάρτων, διὰ τοῦτό σοι
ἐκβοῶ· πρόφθασον Κοσμᾶ τῇ σῇ πρεσβείᾳ καὶ τῆς
παρούσης με λύτρωσαι θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Μὴ φλέξας τὴν μήτραν σου ὁ Σωτὴρ, πῦρ ὑπάρχων ὅλος, ἐσαρκώθη
Κόρη ἐκ σοῦ· διὸ τῷ πυρὶ τῶν πρεσβειῶν σου, τὴν ἐν ἐμοὶ ἀμαρτίαν
κατάφλεξον.

Ὡδὴ γ´. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἡ σὴ ἔνθεος γλῶσσα, τὰς τῶν πιστῶν ἡγείρε, Πάτερ διανοίας πρὸς
φόβον, θεῖον καὶ κρείττονα· διὸ διέγειρον, κάμει
Κοσμᾶ θεηγόρε, πρὸς ζωὴν ἐνάρετον, ἐκ φαύλων πράξεων.

Σωτηρίας πρὸς τρίβον, ἣν τοῖς πιστοῖς ἔδειξας, θείῳ σου κηρύγματι
Πάτερ, ἡμᾶς ὁδήγησον, ἐξ ἀνοδίας κακῶν, πράττειν
τὸ θεῖον Κυρίου, καὶ τέλειον θέλημα, ψυχῆς θερμότητι.

Ὁδυνῶν πολυτρόπων, καὶ συμφορῶν Ἁγίε, καὶ ἐπηρειῶν
ἀκαθάρτων, τοῦ πολεμήτορος, Κοσμᾶ ἀπάλλαξον, καὶ πάσης ἄλλης
ἀνάγκης, τοὺς πιστῶς προστρέχοντας, τῇ ἀντιλήψει σου.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθεὶς τῇ κακίᾳ, νοὶ Ἀγνὴ ἄφρονι, γέλως τῷ ἐχθρῷ καθορῶμαι,
ἀλλ’ ὥς κυήσασα, ζωῆς τὸν πρῦτανιν, ζώωσον
αὐθὶς με Κόρη, καὶ ζωὴν ἐνάρετον, ζῆν με ἐνίσχυσον.

Διάσωσον ἱερομάρτυς Κυρίου Κοσμᾶ θεόφρον, τοὺς ἐν πίστει τῇ σῇ
πρεσβείᾳ προστρέχοντας, ἐκ τῶν ποικίλων ἐν
βίῳ πειρατηρίων.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν
τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου
τὸ ἄλγος.

Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Πρεσβεύων Χριστῷ, ὡς θεῖος Ἰσαπόστολος, μὴ παύσῃ Κοσμᾶ, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε, ὡς ἂν ἀεὶ ῥυώμεθα,
Νοσημάτων καὶ πάσης κακώσεως, καὶ ἐκ πάσης ἐχθροῦ ἐπιβουλῆς,
οἱ μέγαν προστάτην κεκτημένοι σε.

Ὦδὴ δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Μέγας ὥφθης διδάσκαλος, τοῦ Εὐαγγελίου Κοσμᾶ μακάριε· ὅθεν δίδου ἡμῖν δύναμιν, εὐαγγελικῶς ἐμπολιτεύεσθαι.

Ἐν ὁδύνῃ με Ἄγιε, ὄντα ἐξ ἀμέτρων μου παραπτώσεων,
ἐλευθέρωσον τῆς θλίψεως, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις πρὸς τὸν
Κύριον.

Κυβερνήτης μοι φάνηθι, πλέοντι τοῦ βίου τὴν πικρὰν θάλασσαν,
ἀσφαλῶς Κοσμᾶ θεόληπτε, πρὸς λιμένα θεῖον
κατευθύνων με.

Θεοτοκίον.

Ο Δεσπότης τῆς κτίσεως, ἐκ σοῦ Θεοτόκε τεχθεὶς ὡς ἄνθρωπος,
πάντων Δέσποιναν σὲ ἔδειξεν, οἷα τῶν κτισμάτων ὑπερέχουσαν.

Ὦδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Σύντριψον Κοσμᾶ, τοῖς ποσὶ τῶν ἀνυμνούντων σε, τοῦ βελίαρ τὰς
ὑπούλους μηχανάς, ἐν εἰρήνῃ περιέπων τὴν
ζωὴν ἡμῶν.

Μέγας ἄρωγός, Ὁρθοδόξων ἀναδέδειξαι· ὅθεν λύτρωσαι μεγάλων
συμφορῶν, ἰσαπόστολε Κοσμᾶ τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ἄνωθεν Κοσμᾶ, ἱλαρῷ σου βλέπον ὄμματι, τοὺς ἐστῶτας τῇ εἰκόνι
σου πιστῶς, καὶ παράσχου τούτοις Πάτερ τὰ
αἰτήματα.

Θεοτοκίον.

Θραῦσον τοῦ ἐχθροῦ, καθ' ἡμῶν τὰ μηχανήματα, καὶ ἀφάνισον τὰ
σκάνδαλα Ἀγνή, τὰ πληροῦντα ἀθυμίας τὴν
ζωὴν ἡμῶν.

Ὡδὴ ς΄. Τὴν δέησιν.

Ἐκήρυξας, εὐσεβείας τὸν λόγον, ὡς τῶν θείων ζηλωτῆς Ἀποστόλων·
ὅθεν ἡμᾶς ζηλωτὰς θείων ἔργων ἐν εὐσεβείᾳ
καὶ πάσῃ σεμνότητι, ἀνάδειξον πάτερ Κοσμᾶ, ταῖς θερμαῖς σου
πρεσβείαις πρὸς Κύριον.

Ἰέρευσας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ, εὐσεβείας διανύσας τὸν δρόμον· ὅθεν
ἡμῶν τὰς φωνὰς καὶ δεήσεις, ὥσπερ θυμίαμα
δέχου εὐπρόσδεκτον, καὶ δίδου πᾶσιν εὐμενῶς, ἃ αἰτοῦμεν Κοσμᾶ
ἰσαπόστολε.

Ὡς ἔχων, πρὸς τὸν Χριστὸν παρρησίαν, ἰσαπόστολε Κοσμᾶ
θηγόρε, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει ἀπαύστως, τῶν εὐλαβῶς
προσιόντων τῇ σκέπῃ σου, δίδοναι λύσιν δυσχερῶν, καὶ πταισμάτων
τελείαν συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Φωτί σου, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχὴν μου, χρυσαυγίζουσα τῆς δόξης
νεφέλη, Θεοκυῆτορ Παρθένε Μαρία, καθικετεύω θερμῶς
καταλάμπρυνον, καὶ ρύθμισόν μου τὴν ζωὴν, τοῦ Υἱοῦ σου ἁγίοις
προστάγμασι.

Διάσωσον ἱερομάρτυς Κυρίου Κοσμᾶ θεόφρον, τοὺς ἐν πίστει τῇ σῇ
πρεσβείᾳ προστρέχοντας, ἐκ τῶν ποικίλων ἐν
βίῳ πειρατηρίων.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως ἐπ' ἐσχάτων τῶν
ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον ὡς ἔχουσα μητρικὴν
παρρησίαν.

Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὡς Ἀποστόλων ὁμότροπος Ἅγιε, καὶ Ἀθλητῶν κοινωνὸς καὶ
ἰσότιμος, σὺν τούτοις ἀπαύστως ἱκέτευε, πάσης λυτροῦσθαι ἡμᾶς
περιστάσεως, Κοσμᾶ τοὺς πιστῶς προσιόντας σοι.

Προκείμενον.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ

καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.
Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον, Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. (κεφ. θ' 1-6).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συγκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια καὶ νόσους θεραπεύειν· καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· μηδὲν αἶρετε εἰς τὴν ὁδόν, μήτε ῥάβδους μήτε πήραν μήτε ἄρτον μήτε ἀργύριον μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν. Καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθῃτε, ἐκεῖ μένετε καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε. Καὶ ὅσοι ἐὰν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς. Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας εὐαγγελιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Διδασκάλου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ Νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Αἴγλη τῇ τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος Πάτερ, ἔνθεος διδάσκαλος, Ὁρθοδόξου πίστεως, Κοσμᾶ πέφηνας· διὸ νῦν Ἄγιε, ταῖς σαῖς ὑποθήκαις, καὶ ἀγίαις παραινέσεσιν, ἡμᾶς δυνάμωσον, μένειν ἀσαλεύτους δεόμεθα, καὶ τούτοις τὴν ζωὴν ἡμῶν, πάντοτε ῥυθμίζειν πρὸς Κύριον, καὶ πάσης ἀνάγκης, καὶ βλάβης καὶ κινδύνων καὶ φθορᾶς, ἡμᾶς ἀτρώτους διάσωζε, ταῖς σαῖς ἀντιλήψεσι.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ο κηρύγματι θεῖῳ, ἐκτεμὼν τὴν ἀπάτην Κοσμᾶ προθέλυμνον, τὴν ὕλην τῆς ψυχῆς μου, καὶ ἄκανθαν κακίας, ἐξ αὐτῆς ἐναπόσπασον, ὥς ἂν τὸν φόβον Θεοῦ, καλλιεργήσῃ Πάτερ.

Βασιλείας τῆς ἁνῶ, ὥς κηρύξας ἐν κόσμῳ τὸ Εὐαγγέλιον, Κοσμᾶ ἱερομάρτυς, μετόχους καὶ πολίτας, διὰ βίου σεμνότητος, δεῖξον αὐτῆς σαῖς λιταῖς, τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας.

Ὡς τελέσας τὸν δρόμον, δι' ἀγχόνης μετῆλθες πρὸς δόξα ἄρρητον·
διὸ ἐξ ἀδοξίας, παθῶν τῶν ἀκαθάρτων, καὶ
ἐκ πάσης φανυλότητος, ῥῦσαι ἡμᾶς σαῖς λιταῖς, Κοσμᾶ ἱερομάρτυς.

Θεοτοκίον.

Γεωργεῖν με Παρθένε, ἀρετῶν τὰ εὐώδη ἄνθη ἐνίσχυσον, ὥς ἂν
ὁσμὴν ἀγίαν, καὶ θεῖαν εὐωδίαν, προσαγάγω τῷ
Κτίσαντι, καθαρωτάτης ζωῆς, καὶ βίου θεαρέστου.

Ὦδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ἐκ πάσης βλάβης, καὶ συστροφῆς ἐναντίων, διαφύλαξον ἀτρώτους
ἡμᾶς Πάτερ, τοὺς ὑπερυψοῦντας, τὸν σὲ ἐνισχυκότα.

Ῥεῖθροις ἀύλοις, τοῦ Παρακλήτου παμμάκαρ, ἐναπόσβεσον τὴν
φλόγα τῶν παθῶν μου, καὶ ἀναψυχῆς μοι, Κοσμᾶ τὸ ὕδωρ βλῦσον.

Ἀγγέλων δήμοις, συνὼν Κοσμᾶ θεοφόρε, καθικέτευε σὺν τούτοις
ὑπὲρ πάντων, τῶν ἀνευφημούντων, τοὺς ἱερούς
σου πόνους.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἰ Παρθένε, τῶν γηγενῶν σωτηρία· ἔνθεν ἅπαντες ἐλπίζομεν
σωθῆναι, τῇ πρὸς τὸν Υἱόν σου, ἐνθέρμῳ μεσιτείᾳ.

Ὦδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ιάσεων τὴν χάριν, Πάτερ δεδεγμένος, ταῖς ἀσθενοῦσι ψυχῇ τε καὶ
σώματι, τὴν θεραπείαν παράσχου Κοσμᾶ μακάριε.

Μαρτύρων εὐκληρία, καὶ τῶν Ἀποστόλων, καὶ διδασκάλων
ἐμπρέπων χαρίσματι, Κοσμᾶ μὴ παύσῃ βραβεύων
ἡμῖν τὰ κρείττονα.

Ο κόσμος Ἐκκλησίας, πέλων φερωνύμως, ταῖς εὐκοσμίαις Κοσμᾶ
κατακόσμησον, τῶν ἀρετῶν τοὺς ἐν πίστει σε μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Υψίστου χαῖρε Μῆτερ, Κεχαριτωμένη, χαῖρε ψυχῆς μου γλυκεῖα
παράκλησις, Θεοχαρίτωτε Κόρη πιστῶν προπύργιον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν αἰμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξωτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Χαίροις Ἀποστόλων ὁ μιμητής, καὶ Εὐαγγελίου, ὑποφήτης ὁ ἱερός· χαίροις Ἐκκλησίας, ἀστήρ νέος τρισμάκαρ, Κοσμᾶ ἱερομάρτυς, πιστῶν τὸ στήριγμα.

Χάριτι τῇ θείᾳ καταυγασθεῖς, Πάτερ ἐν τῷ Ἄθῳ τῶν γηίνων ὡς καθαρθεῖς, ὡς ἀκτὶς ἐξῆλθες, καὶ φῶς τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ, Κοσμᾶ πᾶσι κηρύττων, λόγον τῆς πίστεως.

Χαίροις Αἰτωλίας θεῖος βλαστός· χαίροις Ὅρους Ἄθῳ, φοῖνιξ ὄντως καρποτελής· χαίροις εὐσεβείας, ἡ σάλπιγξ ἡ μεγάλη, Κοσμᾶ ἱερομάρτυς, καὶ ἰσαπόστολε.

Τοῦ Εὐαγγελίου κῆρυξ λαμπρός, Κοσμᾶ ἀνεδείχθης, ἐπιπνοία τῇ θεϊκῇ, καὶ διῆλθες πλεῖστα, χωρία τε καὶ πόλεις, τοὺς πάντας ἐπανάρχων, πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Ἦνυσας τὸν δρόμον ἀθλητικῶς, Κοσμᾶ θεηγόρε, δι' ἀγχόνης θανατωθεῖς, καὶ πρὸς τὴν ἀγήρω, ζωὴν ἀνῆλθες χαίρων, ἀθλήσεως τὸ στέφος, Πάτερ δεξάμενος.

Τοὺς ὕμνολογοῦντας πάτερ Κοσμᾶ, τοῦ κηρύγματός σου, τοὺς ἀγῶνας τοὺς ἱερούς, ῥῦσαι πάσης βλάβης, καὶ πάσης ἐπηρείας, καὶ σεσωσμένους τούτους, Θεῷ προσάγαγε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον...

καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γάρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοί γάρ πεποιθάμεν. Μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γάρ εἰ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μὴ ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σὺ γάρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

40 Κύριε ἐλέησον

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δέχου ἱσαπόστολε Κοσμᾶ, τὰς ἱκετηρίους δεήσεις, τῶν προσπιπτόντων πιστῶς, τῇ σεπτῇ εἰκόνι σου, καὶ ἐκζητούντων ἀεὶ, τὴν θερμὴν προστασίαν σου, καὶ πάρεσχε πᾶσι, ταῖς πρὸς τὸν Παντάνακτα, Πάτερ πρεσβείαις σου, ἵασιν ψυχῶν καὶ σωμάτων, καὶ παθῶν παντοίων τὴν λύσιν, καὶ πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

**Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.**

Δίστιχον·

Κόσμησον Κοσμᾶ ἀρετῶν εὐκοσμίᾳ
Γεράσιμον θείοις σε ὕμνοις κοσμοῦντα.